

ПРОГРАМНІ ЗАСОБИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

На межі двох століть в суспільному житті всіх людей відбулися істотні зміни, які були пов'язані з формування інформаційного суспільства. Створення нового наукового і технічного напрямку в вигляді методів і засобів спочатку кібернетики, а потім і інформатики суттєво змінило образ світу.

В сучасному світі, де все швидко змінюється перед нами гостро постає питання про навчання всіх і кожного. Тоді як очне навчання не зовсім підходить кожній людині, дистанційне навчання надає значно більше можливостей для навчання в будь-якому місці та в будь-який час.

На сьогодні не має одностайного рішення серед науковців, щодо визначення поняття «дистанційне навчання». Дистанційне навчання – це технологія, що базується на принципах відкритого навчання, широко використовує комп'ютерні навчальні програми різного призначення та створює за допомогою сучасних телекомунікацій інформаційне освітнє середовище для постачання навчального матеріалу та спілкування [1].

Метою дистанційного навчання є надання освітніх послуг шляхом застосування у навчанні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій за певними освітніми або освітньо-кваліфікаційними рівнями відповідно до державних стандартів освіти; за програмами підготовки громадян до вступу у навчальні заклади, підготовки іноземців та підвищення кваліфікації працівників.

Завданням дистанційного навчання є забезпечення громадянам можливості реалізації конституційного права на здобуття освіти та професійної кваліфікації, підвищення кваліфікації незалежно від статі, раси, національності, соціального і майнового стану, роду та характеру занять, світоглядних переконань, належності до партій, ставлення до релігії, віросповідання, стану здоров'я, місця проживання відповідно до їх здібностей [2].

Система дистанційного навчання конкретного навчального закладу містить такі види забезпечення:

Методичне – методика, рекомендації з технології дистанційного навчання з урахуванням дидактичних і психологічних аспектів.

Програмне – мережеві системні програми, комп'ютерні навчальні програми, інструментальні середовища для створення навчальних програм. Сьогодні для створення комп'ютерних навчальних програм можна використовувати програмні середовища, розміщені на різних серверах (WebCT, First Class та ін.).

Технічне – персональні ЕОМ для організації сервера, персональні і мережеві комп'ютери.

Інформаційне – конспекти лекцій, підручники, та інші методичні матеріали на паперових і магнітних носіях, довідники, різноманітні бази даних з методичних матеріалів, оперативних даних, кадрів.

Організаційне – нормативні документи держави та організацій, визначальні структури організацій, що ведуть дистанційне навчання, міжнародні зв'язки [3].

COVID-19 пандемія, яка виникла в 2019 році призвела до масового закриття більшості шкіл по всьому світі. Дуже багато шкіл перейшло на дистанційне онлайн навчання за допомогою таких програмних засобів як Zoom, Cisco Webex, Google Classroom, Moodle, Microsoft Teams, D2L та Edgenuity.

Zoom – програмне забезпечення, яке надає можливість створювати відео-конференції під час яких можна обмінюватися даними та повідомленнями в режимі реального часу.

Cisco Webex – це хмарний сервіс для проведення конференцій та нарад онлайн з аудіо, відеозв'язком та інструментами спільної роботи над документами.

Google Classroom – платформа надана сервісом Google, об'єднує в собі різноманітні корисні сервіси Google, які спрямовані на прискорення процесу обміну файлами між учнями та педагогами.

Moodle модульне об'єктно-орієнтоване динамічне навчальне середовище спрямоване на об'єднання педагогів, адміністраторів та учнів в єдину надійну та безпечну інтегровану систему.

Microsoft Teams – робоче середовище на основі Office 365, який допоможе ефективніше справлятися із завданнями. Дане програмне забезпечення дуже просто інтегрується з додатком Office і спеціально розроблена для використання в глобальному безпечному хмарі Office 365.

D2L(Desire2Learn) – займається розробкою ПЗ для підвищення якості навчання. Дана хмарна технологія орієнтована на гнучкість, інтуїтивність і простоту використання. З її допомогою можна взаємодіяти з кожним учнем і домагатися реальних результатів.

Edgenuity – програмне забезпечення, яка надає вчителям необхідні ресурси для організації та планування уроків, виконання цілей, перевірки успішності та втручання в роботу учнів при необхідності.

Отож, можна зробити висновок, що в сучасному світі, де технології розвиваються все більш активно та надають людям все більше можливостей для розвитку та освіти. Дані технології також чимало вплинули і на розвиток та вдосконалення програмних засобів дистанційного навчання, а в зв'язку з ситуацією, яка виникла в 2019 році, тобто з початком пандемії COVID-19, програмні засоби для дистанційної роботи почали розвиватися з колосальною швидкістю, що надало можливість вчителям ефективно здійснювати навчальний процес в дистанційному режимі. На мою думку найбільш ефективними під час

дистанційного навчання в школі є комбінування двох різних програмних засобів, а саме Zoom та Google Classroom, де перший надає можливість проводити онлайн уроки, другий програмний засіб – надає швидкого обміну файлами між вчителем та учнями.

Список використаних джерел

1. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія : матеріали міжвуз. вебінару, м. Вінниця, 31 берез. 2017 р. Вінниця, 2017. 102 с. URL: http://www.vtei.com.ua/images/VN/31_03.pdf (дата звернення: 15.03.2021).
2. Дистанційне навчання: персональний сайт. URL: http://terezino-nvo.at.ua/index/distancijne_navchannja/0-143 (дата звернення: 17.03.2021).
3. Види забезпечення дистанційного навчання. *Управління освіти виконавчого комітету Обухівської міської ради*. URL: <http://www.ouo.gov.ua/distance/948-vidi-zabezpechennja-distantnijno-navchannja> (дата звернення: 17.03.2021).

Юлія Присяжнюк

ПОРФИРІЙ ДЕМУЦЬКИЙ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА РОЗВИТОК КИЇВСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ КАПЕЛИ «ДУМКА»

В українській історії є чимало відомих діячів культури, які здійснили чималий внесок у її розвиток, проте залишалися протягом довгого періоду часу в тіні. Їх імена лунали переважно у вузьких колах, але вже сьогодні починають звучати для нас крізь століття. Серед таких діячів українського мистецтва можна виокремити – Порфирія Даниловича Демуцького. Саме завдяки йому наприкінці ХІХ – на початку ХХ століття в українському музичному мистецтві відбувся, так званий, «стрибок вгору», який пов'язує із виходом на новий рівень народних аматорський хорів.

Народився Порфирій Демуцький 10 березня 1860 р. в селі Янишівка Таращанського повіту Київської губернії (сьогодні це село Іванівка Ставищенського району Київської області) [8]. Родина була багатодітною – нараховувалося восьмеро дітей. Батько Данило Васильович був священником Свято-Покровської церкви у цьому ж селі, а також опікувався місцевою школою та сприяв запровадженню вивчення в ній хорового співу. Любов до музики зародилася в Порфирія Даниловича ще з дитячих років. Він полюбляв їздити на виступи з місцевими церковними хористами, проте спочатку тільки як слухач, адже сам не мав ані голосу, ані хорошого музичного слуху.

Найбільше Порфирій Демуцький полюбляв церковні співи. У власній автобіографії він писав: «Особливо любив я церковні співи і завжди ходив